

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

**Bargan Grigorii Xxxxx**, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.11.2019-11.08.2020
2. instanța de apel: 05.09.2020-16.02.2021
3. instanța de recurs: 08.04.2021 - 19.05.2021

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 11 august 2020, Bargan Grigorii Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201<sup>1</sup> alin. (2) lit. c) Cod penal, la 200 (două sute) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Bargan G., în beneficiul statului suma de 768 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

S-a încasat de la Bargan G. în beneficiul părții vătămate Bargan N., suma de 250 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material cauzat.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Bargan G., la data de 16 iulie 2019, în jurul orei 12:00, aflându-se împreună cu nepotul său Bargan Nicolai, în strada din satul Boldurești, raionul Nisporeni, pe fonul unor relații ostile avute, a inițiat un conflict verbal cu ultimul. Tot atunci, Bargan G., cunoscând, că relațiile avute cu nepotul său Bargan Nicolai, potrivit art. 133<sup>1</sup> Cod penal, cad sub incidența noțiunii de „membru de familie” și urmărind scopul provocării vătămarilor corporale, în vederea realizării intenției avute, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, intenționat i-a

aplicat lui Bargan Nicolai mai multe lovituri cu o scândură din lemn, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară (medico- legală) nr. 201924D0162 din 23 septembrie 2019, vătămare medie.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Bargan G. a comis infracțiunea prevăzută de art. 201<sup>1</sup> alin. (2) lit. c) Cod penal, *violența în familie, adică, acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Năstas Victor în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 768 lei.

În motivarea cererii de apel, a invocat că:

- instanța nejustificat a perceput din contul inculpatului cheltuielile invocate, deoarece organul de urmărire penală nu a făcut dovada transferului a unor sume bănești către organele solicitante, iar cheltuielile figurează doar ca unele ipotetice, indicate pe hârtie;

- la materialele dosarului este anexată declarația privind veniturile inculpatului, din care reiese faptul că, ultimul nu dispune de venituri și în condițiile art. 229 Cod de procedură penală, urmează a fi scutit de cheltuielile judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că analizând în ansamblu probele cauzei penale, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Bargan G. a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 201<sup>1</sup> alin. (2) lit. c) Cod penal: *violența în familie, adică, acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea medie a integrității corporale.*

Instanța de apel nu a reținut ca fiind justificate solicitările părții apărării privind respingerea cererii acuzatorului de stat, cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei or, potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la art. 143 Cod de procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat. În acest sens, instanța de apel a reiterat că, potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia: *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, la caz au fost efectuate mai multe rapoarte de expertiză și anume: raportul de constatare nr. 201912P0283 din 06 august 2019, costul căreia constituie 448 lei (f.d. 44), raportul de expertiză judiciară numărul 201924D0162 din 23 septembrie 2019, costul căreia constituie 320 lei (f. d. 49-50), iar în total, costul expertizelor constituie 768 lei.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind justificată soluția instanței de fond în această parte și întemeiat a fost admisă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 768 lei, or, potrivit normelor legale menționate supra cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, urmează a fi trecute în contul inculpatului.

Reiterând normele enunțate, instanța de apel a conchis că, instanța întemeiat și potrivit normelor legale a încasat suma de 768 lei, în calitate de cheltuieli judiciare de la inculpat, or, aceste cheltuieli urmează a fi încasate din contul inculpatului, fiind suportate în urma efectuării raportului de constatare nr. 201912P0283 din 06 august 2019, costul căreia constituie 448 lei (f.d. 44), raportului de expertiză judiciară numărul 201924D0162 din 23 septembrie 2019, costul căreia constituie 320 lei (f. d. 49-50), iar în total, costul expertizelor constituie 768 lei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Antoci M. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 768 lei, de la inculpat, cu respingerea acestei solicitări.

În motivarea recursului invocă:

- cheltuielile judiciare ce s-au dispus a fi încasate de la inculpat, solicită de a fi suportate de stat, aceasta reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal și urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale, deci aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina inculpatului, deoarece sunt necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestuia;

- cheltuielile pentru efectuarea expertizei în cauza dată, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar, acestea de facto fiind trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, ori aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a circumstanțelor ce dovedesc săvârșirea infracțiunii.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, just

ajungând la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată și că plata cheltuielilor judiciare, pentru efectuarea expertizei, urmează a fi trecută în contul inculpatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din criticele expuse de către avocatul Antoci M. în numele inculpatului, se constată că aceasta contestă decizia instanței de apel, în exclusivitate din considerentul că, a menținut sentința, în partea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat.

Contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal consideră ca nefondate criticile avocatului Antoci M. în numele inculpatului, referitor la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, invocată de recurent și prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmite rapoartele de constatare nr. 201912P0283 din 06 august 2019, pentru care a fost achitată suma de 448 lei (f.d.44) și de expertiză judiciară nr. 201924D0162 din 23 septembrie 2019, pentru care s-a achitat suma de 320 lei (f.d.49-50), iar în total suma de 768 lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a

acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus menținerea sentinței, prin care s-a încasat de la inculpat în beneficiul statului, suma de 768 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, motivându-și soluția.

Astfel, din conținutul recursului, se atestă că recurentul nu aduce argumente sau circumstanțe ce ar putea răsturna soluția instanței de apel, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or în ședința de judecată a instanței de apel nu au fost prezentate probe referitor la situația materială precară a inculpatului, sau aflarea persoanelor la întreținerea acestuia.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că instanțele de fond întemeiat au reținut că, rapoartele de constatare nr. 201912P0283 din 06 august 2019, pentru care a fost achitată suma de 448 lei (f.d.44) și de expertiză judiciară nr. 201924D0162 din 23 septembrie 2019, pentru care s-a achitat suma de 320 lei (f.d.49-50), iar în total suma de 768 lei, au fost ordonate și efectuate în cadrul procesului penal, fiind achitată pentru întocmirea acestora din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii, cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că rapoartele de constatare nr. 201912P0283 din 06 august 2019 și de expertiză judiciară nr. 201924D0162 din 23 septembrie 2019, fiind efectuate în cadrul cauzei penale în care instanțele de fond au constatat vinovăția lui Bargan G. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201<sup>1</sup> alin. (2) lit. c) Cod penal, instanțele de fond, just la solicitarea procurorului au dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, nefiind stabilite careva circumstanțe de eliberare a acestuia de la plata cheltuielilor judiciare, prevăzute la art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanțele de fond au motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sînt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la admiterea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către avocatul Antoci M. în numele inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea dispoziției referitoare la cheltuielile judiciare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**D E C I D E:**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Antoci Maria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, în cauza penală în privința lui **Bargan Grigorii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 mai 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir